

166

1669. Σύμβασις ἀνταλλαγῆς, ἐν Μυκόνῳ, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 296, σ. 568–569.

«... τὸ ἓνα μέρος ἡ Α. καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς... ὁμογνωμισμένοι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Μ.Γ., ἡ ὁποία ἄνωθεν Α. λέγει πῶς νὰ ἔχη... προυκίον τῆς ἓνα κομμάτι φυτεία... τὴν αὐτὴν φυτεία ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ ἄνωθεν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, τὴν δόνου(ν) καὶ παραδόνου(ν) καὶ ἀλλάζουν τὴν εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν Μ., αὐτουνοῦ καὶ τῶν διαδόχων καὶ κληρονόμων του, νὰ τὸ κάμη καὶ νὰ τὸ πράξη ὡς θέλει καὶ βούλεται καὶ ὁ ἄνωθεν Μ. ἀπὸ τὴν σήμερον δόνει καὶ παραδόνει εἰς τὰ χέρια τῆς ἄνωθεν Α. καὶ τοῦ ἀνὴρ αὐτῆς ἓνα βόδι καὶ ριάλια τέσσερα, ὡς καθὼς τὸ ἐστιμάρησεν ὁ Κ.Π. καὶ Φ.Β....».

167

1669. «Προικοσύμφωνον» ἀπὸ Νοεμβρίου, ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 36.

«... παντρεύοντας ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Τζ. Μπ. τὸ ἀρχοντόπουλόν του... Φρ. μὲ τὴν ἀρχοντοπούλαν κιουρὰ Μαρία... Χρ. Κορ... καὶ προυκοτάζουν τὸ ἄνωθεν ἀρχοντόπουλόν τος, δίδοντάς του τὰ κάτωθεν γεγραμμένα πράγματα, ἔτζι στάμπιλα σὰν καὶ μόμπιλα, ... μὲ τούτῃ τὴν κοντετζιόνε, ὅλα ἐτοῦτα τὰ πράγματα ὁποῦ τοῦ δόνει, νὰ παγένουσιν στὸ πρωτογέννητόν του παιδί τὸ ἀσερνικὸ καὶ ἔτζι νὰ παγένῃ ἀπὸ παιδί ἕως παιδί ἀσερνικὸ, ποῦ ἤθελε γεννηθῇ ἀπὸ τὴν ἴδια γενεά, περὶ νὰ εἶναι νόμιμο. Εἰ δὲ πάλι ἀνίσως καὶ ὁ ἀφέντης Θεὸς δὲν ἤθελεν ἐξαπεστείλει παιδί ἀσερνικὸ, καὶ ἤθελεν κάμει θηλυκά, νὰ τος τὸ δόνη τὸ πράγμα του. Ἀλλέως πάλι δὲν ἤθελε κάμει καθόλου παιδί, νὰ μὴν ἐμπορῇ μηδὲ νὰ πουλήσῃ, μηδὲ νὰ χαρίσῃ, μηδὲ διὰ τὸ ψυχικόν του νὰ κάμη ἀπὸ τὰ ἴδια πράγματα ὁποῦ τοῦ δόνω διὰ προυκίον του καὶ νὰ μὴν ὀρίζῃ... καὶ τὸ ὑπόλοιπον πράγμα νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ δόνη ἑνός του ἐδικοῦ, περὶ νὰ εἶναι ἀσερνικὸν ἀπὸ τὴν ὁμοίαν του γενεάν, μὰ τοῦτο νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνο εὐλογητικὸν καὶ ὅστινος ἤθελε φανῇ καὶ ἀρέσῃ, νὰ τὸ δόσῃ...». Ἐν τέλει ὑπογράφει ὁ προικοδότης, ὁ προικολήπτης («στέργω καὶ βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν»), δύο μάρτυρες καὶ ὁ νοτάριος.

168

1669. Πωλητήριο ἐνώπιον τοῦ καντζιλιέρη Μυκόνου, ἐκ μέρους τῶν «χαρατζιάρων τῆς κουμμουνιτᾶς», ἐν 296, σ. 575–576.

«... ἐνεφανίστησαν οἱ χαρατζιάροι... καὶ ἐπίτροποι... λέσι, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐχρῶσταν ἡ Μ. Κ. χαράτζια ἀπερασμένα καὶ τὰ παρόντα, εἰς τὸ συμβαστικῶς οἱ ἐπίτροποι καὶ χαρατζιάροι ἐβάλαν εἰς τὸ ἱκάντος ἓνα σπίτι... τὸ ὁποῖο τὸ ἐδιαλάλησεν ὁ καστελᾶνος, διὰ νὰ εὐρεθῇ συγγενῆς τῆς ἄνωθεν Μ. νὰ δόσῃ τὰ χαράτζια τὰ ἀφεντικὰ νὰ λάβῃ τὸ ἄνωθεν σπίτι...».